

noſtri non eſt arbitrariū, ut illud majus vel minus, hujus vel illius coloris videamus. Idem patet quoad tactum & guſtum. Quapropter ſi moleſtam aut periculoſam ſenſationem impedire velimus, oportet ut organum ſenſorium ab objecto avertamus, aut ejuſdem objecti actionem in organum impediamus quocumque modo, V. G. averſis vel clauſis oculis. Si vero neutrum ſit in noſtra poteſtate, tum ſenſationem illam, excitata in nobis alia fortiori & minime periculoſa perceptione, debilitamus, & frangimus; ita fœtoris perceptionem odorem luſſitu fugamus. Senſatio enim fortior debiliorem ita nonnumquam obſcurat, ut hujus vel nihil vel parum nobis conſcii ſimus.

Ex hac generali ſenſationum lege colliguntur plurimæ regulæ . . . . . 1 Si mutatio in eodem organo ſenſorio eadem eſt, ſenſatio quoque in anima eadem eſſe debet . . . . . 2 Si contingat a diverſis objectis ſenſibilibus eandem in eodem organo ſenſorio mutationem produci, objecta eadem apparere debent . . . . . 3 Si mutatio in organo ſenſorio diverſa eſt, ſenſatio quoque in anima diverſa eſſe debet . . . . . 4 Hinc ſi contingat idem objectum diverſam in eodem organo mutationem efficere, diverſum quoque apparere debet objectum. Hæ regulæ continent rationes generales cum ſenſus, quæ diverſa ſunt ſæpe repræſentent eadem & contra, ideoque fallant ſeu efficiant, ut aliquid appareat, quod non eſt. Ex his etiam fluunt generalia viſionis explicandæ principia, & opticarum deſcriptionum fundamenta; ſed de his in Phyſica.

Objic.